

Kázeň z ev. Sl. Božích s VP, BA (NK), 4. 8. 2024,
8.30/10.00, 10. po Trojici, ES: 190, 332,1, (VP 332,2-7,
603), 566, A 70, ev. L 19, 41 - 48

téma:

Prekážky pokánia

Zjavenie 3, 19: „Ja všetkých, ktorýchkoľvek milujem, vychovávam a trestám. Rozhorli sa teda a kajaj sa!“

Milí bratia a milé sestry!

Deti vychováme tak, že

- 1/ **sme pre ne** najmä **nasledovaniahodným príkladom**,
- 2/ dáme im **jasné pravidlá**,
- 3/ Za dobré správanie ich **odmeňujeme**,
- 4/ za zlé počínanie ich napomíname a **trestáme**.

V tomto napodobňujeme Boží príklad, veď podobným spôsobom vychováva Pán **Boh** nás ľudí.

Vo svojom Synovi Ježišovi Kristovi nám dal krásny príklad lásky, poslušnosti, dôvery a pravdivosti.

V Božích prikázaniach nám dal dobré pravidlá a jasný, zrozumiteľný návod pre život.

Tí, ktorí Desatoro dodržiavajú, napokon zažijú ako odmenu požehnanie.

Keď sa voči Bohu - Jeho prikázaniam prehrešujeme, používa Pán Boh aj výchovné

tresty.

Počujeme o tom aj zo Svätého písma: „**všetkých, ktorýchkoľvek milujem, vychovávam a trestám. Rozhorli sa teda a kajaj sa!**“

Rozhorliť sa a kajáť sa znamená, nebrániť sa Božím výchovným opatreniam, ale dať sa Bohom zmeniť a obnoviť. To sa však ľahšie povie, ako urobiť. Radšej sa držíme svojich starých zvykov a vyhýbame sa nepríjemným zmenám, ktoré pokánie prináša. Zdráhame sa vyvodiť z Božích výchovných opatrení dôsledky pre svoj život. **Existuje viacero prekážok, ktoré nám bránia v horlivom pokání.** Dnes, v Nedeľu pokánia, si ich chceme všimnúť a prosiť Pána Boha, aby nám ich pomáhal prekonávať.

Prvá prekážka: niektorí ľudia sú **žijú bez hlbšieho premýšľania a to im bráni činiť pokánie - kajáť sa.** Podobajú sa malým deťom, ktoré treba pevne chytiť za ruku, ba zalomcovať nimi, aby sme ich zastavili a ony neutekali za loptou, ktorá sa dostala na vozovku.

Sú ľudia, ktorí žijú hlbšieho bez rozmýšľania. Nechávejú sa unášať všetkým, čo vidia a počujú - v médiách, na sociálnych sieťach, od ďalších

ľudí.

Naproti tomu má zmysel venovať pozornosť Božiemu slovu a Božím výchovným opatreniam – aj keď nás niekedy Pánovo chytenie za ruku zabolí, ako môže dieťa zabolieť pevný stisk ruky rodiča. Nebudme nerozumní – **nežime bez premýšľania. Počúvnime Ježišove slová: „Rozhorli sa a kajaj sa!“** Ešte nie je neskoro.

Druhá prekážka: niektorí ľudia sú **príliš tvrdohlaví na to, aby sa kajali.** Podobajú sa deťom vo fáze vzdoru, ktoré sa tvrdohlavo protivia tomu, k čomu ich vedú ich rodičia. Mama povie: „Pred jedením si vždy umy ruky!“ No dieťa vzdoruje. Keď ide o vzťah k Bohu, my dospelí často nie sme lepší ako vzdorovité deti. Koľko ráz je v cirkvi pripomínaný význam svätenia sviatočného dňa, počúvania Božieho slova, čítania Biblie, a predsa len menšina členov evanjelickej a. v. cirkvi sa zúčastňuje nedeľných Služieb Božích. Teoreticky rozumejú, že to má význam, no duchu si povedia: „Prežijem aj bez toho, nebudem to robiť; najmä nie vtedy, keď ma k tomu niekto nabáda...! **Nebudme tvrdohlaví. Počúvnime Ježišove slová: „Rozhorli sa a kajaj sa!“** Ešte nie je neskoro.

Tretia prekážka: niektorí ľudia sú **príliš leniví na to, aby sa kajali**. Podobajú sa deťom, ktoré odkladajú domáce úlohy, až im napokon na ne nezostane čas. Niektorí kresťania sú príliš leniví na to, aby pomáhali svojim blízkym alebo spolupracovali v cirkvi, keď ich o pomoc požiadajú. Zaiste, pokánie je nepríjemné; každodenná rutina, v ktorej sa mnohí usadili, je oveľa pohodlnejšia. No Pán Boh nás chce vyviesť z našej zóny pohodlia - a to pre naše dobro. **Nebudme leniví. Počúvame Ježišove slová: „Rozhorli sa a kajaj sa!“** Ešte nie je neskoro.

Štvrtá prekážka: Niektorí ľudia sú **príliš neuznanliví na to, aby sa kajali**. Podobajú sa deťom v puberte, ktoré vedia všetko lepšie a vždy majú pripravených veľa argumentov, prečo nerobia to, čo od nich rodičia očakávajú. Mnohí sa snažia ospravedlniť svoje hriechy a vždy nájdú presvedčivé dôvody, prečo musia tu a tam klamať, počínať si nečestne... Je to však nebezpečné správanie. Kto takto koná, namýšľa si, že je múdrejší ako Boh; že vie lepšie ako Boží zákon, čo je dobré. Preto **uznajme, že nevieme všetko najlepšie. Počúvame Ježišove slová: „Rozhorli sa a kajaj sa!“** Ešte nie je neskoro.

Piata prekážka: Niektorí ľudia sú **príliš pyšní na to, aby sa kajali**. Podobajú sa deťom, ktoré sa tešia z lepšieho vzdelania, než akého sa dostalo ich rodičom, a rodičom opakovane dávajú pocítiť: lepšie ovládam jazyky, som zbehlejší v moderných technológiách... Tento druh pýchy je dnes rozšírený, nezriedka dokonca chválený a podporovaný. Vraví sa o „autonómnom“ človeku, čo znamená, že neznáša nad sebou žiadnu autoritu, chce byť sám sebe zákonom a pánom. Pyšní ľudia netolerujú, aby im Pán Boh či iní čokoľvek vraveli do života. Čo je dobré a čo zlé určujú sami podľa seba, nie podľa Božích noriem. Táto pýcha je prvotným hriechom - túžbou byť ako Boh. *„Boh sa pyšným protiví, ale pokorným dáva milosť“* (1Pt 5, 5). **Varujme sa pýchy. Počúvame Ježišove slová: „Rozhorli sa a kajaj sa!“** Ešte nie je neskoro.

Šiesta prekážka: Niektorí ľudia sú **príliš zaneprázdnení na to, aby sa kajali**; aspoň si to myslia. Podobajú sa dieťaťu, ktoré je také zaujaté svojou hrou, že nedbá na volanie rodiča. Túto prekážku pokánie poznáme až príliš dobre! Mohli by sme ju nazvať aj **problémom „vlastne“**: Vlastne by som sa mal viac modliť

a čítať si Bibliu, vlastne by som mal viac navštevovať osamelých ľudí, vlastne by som mal mať viac času na svoju rodinu, vlastne by som sa mal viac starať o ľudí v núdzi..., ale mám ešte toľko práce, ešte toľko neodkladných stretnutí, ešte toľko úloh. Má zmysel zastaviť sa a pochopiť, že „zaneprázdnený“ môže znamenať aj „zaplnený prázdnotou.“
Počúvnime Ježišove slová: „Rozhorli sa a kajaj sa!“ Ešte nie je neskoro.

Siedma prekážka: niektorí ľudia si myslia, že sú **príliš starí na pokánie**. Akoby sa všetky možnosti učenia a zmeny, teda aj pokánia, končili v detstve. Jedno príslovie síce hovorí: „Starého psa novým kúskom nenaučíš“, no toto príslovie sa nenachádza v Biblii a nezodpovedá Božej vôli pre náš život. **Božími deťmi sme po celý život a sme celý život sme volaní byť aj Ježišovými učeníkmi - učiacimi sa od Ježiša.** Martin Luther v 1. zo svojich 95 téz píše: „Keď náš Pán a Majster hovorí: „Pokánie čiňte...“, tak chce, aby celý život Jeho veriacich na zemi bol ustavičným pokáním.“ Ani starší kresťania by nemali žiť svoju vieru len v spomienkach a v obyčajoch, ktoré sa im stali blízkymi.
dôležité, aby sa mladí aj starší ľudia nechávali znovu a znovu vychovávať Bohom

a premýšľali o tom: Čo by som mal zmeniť, čo môžem robiť lepšie, aké zlozvyky sa mi vryli do pamäti? Ak sme starší, potom vedzme: **Pred Bohom nie som taký starý človek, aby ma Pán Boh nechcel meniť a vychovávať ako mladších. Počúvnime Ježišove slová: „Rozhorli sa a kajaj sa!“** Ešte nie je neskoro.

Pokánie nie je otázkou inteligencie ani veku, pokánie je otázkou dôvery. Tí, ktorí sú pripravení na pokánie, sa zverujú do Božej výchovy. A to znamená predovšetkým: **veriť v Ježiša, veriť evanjeliu - dobrej správe, že Pán Ježiš odpúšťa všetky naše hriechy, odstraňuje všetky chyby a zlyhania minulosti a dáva nám nové srdce. Činiť pokánie znamená nechať sa vychovávať Bohom, a to v konečnom dôsledku znamená: dostať dar od Boha.** Dajme sa Bohom obdarovať i dnes. Amen.

*Použitím myšlienok M. Kriesera: **Martin Šefranko, evanjelický a. v. farár***